

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DRZDO-DEC/1032/10/33783

dot: DRZDO-401/001660/10

DECYZJA

z dnia 25 sierpnia 2010 r.

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania z wniosku H. Sp. z o.o. z siedzibą w (...) złożonego w dniu 13 lipca 2010 r.

umarzam postępowanie w niniejszej sprawie.

U z a s a d n i e n i e

W dniu 13 lipca 2010 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pełnomocnika H. Sp. z o.o. z siedzibą w (...), zwanej dalej również „Spółką”, „o wydanie stosownej decyzji”. Powyższy wniosek został złożony w związku z pismem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 28 czerwca 2010 r. (znak: DRZDO/401/001660/10-25912). W piśmie tym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych poinformował Pełnomocnika H. Sp. z o.o., iż ze zgłoszenia do rejestracji zbioru danych o nazwie „System Wstępnej Likwidacji Szkód „XYZ” - (zgłoszenie nr R 001660/10) oraz wyjaśnień złożonych przez H. Sp. z o.o. wynika, iż Spółka nie jest, w rozumieniu

przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, administratorem danych przetwarzanych w ww. zbiorze lecz podmiotem, któremu administratorzy danych powierzyli przetwarzanie danych osobowych. Tym samym H. Sp. z o.o. nie jest podmiotem, na którym ciąży obowiązek zgłoszenia zbioru do rejestracji, dlatego też zbiór danych osobowych zgłoszony do rejestracji przez podmiot nie będący administratorem danych nie może zostać wpisany do rejestru zbiorów danych osobowych.

Żądając wydania „stosownej decyzji” Pełnomocnik stwierdził, iż pismo Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 28 czerwca 2010 r. „nie może stanowić zgodnego z przepisami prawa załatwienia sprawy”. Ponadto pełnomocnik powołując się na art. 104 Kpa, wskazał, że „organ administracji publicznej winien załatwić sprawę poprzez wydanie decyzji administracyjnej, dzięki czemu strona miałaby możliwość zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy i ewentualne złożenie skargi do sądu administracyjnego”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również „ustawą”, postępowanie w sprawach uregulowanych w ustawie prowadzi się według przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Zgodnie z art. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej również „Kpa”, jej przepisy mają zastosowanie w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej. Stosownie do art. 104 Kpa, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W świetle art. 40 ustawy administratorzy danych, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 43 ust. 1 ustawy, mają obowiązek zgłoszenia prowadzonych zbiorów danych osobowych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych. Zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy, przez administratora danych rozumie się „organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę (...) decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych”. Jeżeli podmiot dokonujący zgłoszenia jest administratorem danych przetwarzanych w zgłoszonym do rejestracji zbiorze i jednocześnie nie jest zwolniony z obowiązku rejestracji tego zbioru na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy, a ponadto nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 44 ust. 1 ustawy, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest zobligowany do wpisania takiego zbioru do ogólnokrajowego, jawnego rejestru zbiorów danych osobowych, o którym mowa w art. 42 ust. 1 ustawy. Sam wpis do rejestru ma charakter czynności materialno-technicznej. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie wydaje decyzji administracyjnej w przedmiocie rejestracji zbioru, gdyż w obowiązującym stanie prawnym brak

jest przepisu prawa materialnego przewidującego taką formę załatwienia sprawy w tym zakresie. Forma decyzji administracyjnej została przewidziana przez ustawodawcę w przypadku spełnienia jednej z przesłanek, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy. Adresatem ww. decyzji może być wyłącznie podmiot zobowiązany do zgłoszenia zbioru do rejestracji, tj. administrator danych osobowych. Powyższe stanowisko zgodne jest z poglądem Naczelnego Sądu Administracyjnego, który orzekł, iż decyzja administracyjna wydana w sprawie, której załatwienia w formie decyzji nie przewidują przepisy prawa, podlega stwierdzeniu nieważności jako decyzja wydana bez podstawy prawnej (np. wyrok NSA OZ w Katowicach z dnia 19 listopada 2001 r., II SA/Ka 210/00 – LexPolonica nr 354933; wyrok NSA OZ we Wrocławiu z 7 grudnia 1995 r., SA/Wr 800/95 – LexPolonica nr 342428). Ponadto w wyroku z dnia 13 lipca 1999 r. (sygn. I SA 1658/98 LEX nr 48576) Naczelny Sąd Administracyjny wskazuje, iż przepis art. 104 kpa nie może stanowić samoistnej podstawy do wydania decyzji administracyjnej, bowiem określa on jedynie formy załatwienia sprawy toczącej się przed organem administracji. Taką podstawę może stanowić przepis prawa materialnego (w niektórych przypadkach prawa procesowego – art. 149 § 3 kpa czy 151 kpa). Stanowisko przedstawione powyżej jest również zgodne z poglądem prezentowanym w doktrynie (Janusz Barta, /Paweł Fajgielski/Ryszard Markiewicz Ochrona Danych Osobowych, Wydawnictwo Zakamycze 2004 r., str. 686), zgodnie z którym „postępowanie w sprawie rejestracji zbiorów danych nie jest typowym postępowaniem administracyjnym, ponieważ z wyjątkiem przypadków odmowy rejestracji sprawa nie jest załatwiana w drodze decyzji administracyjnej. Rejestracja ma bowiem charakter czynności materialno-technicznej. Prawidłowe zgłoszenie zbioru danych obliuguje Generalnego Inspektora do dokonania czynności wpisu do ogólnokrajowego jawnego rejestru zbiorów danych osobowych”.

Zatem w świetle przedstawionego stanu prawnego, zaprezentowanego orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz powołanych poglądów doktryny należy uznać, iż brak jest podstawy prawnej do wydania decyzji administracyjnej w niniejszej sprawie.

Stosownie do przepisu art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego bezprzedmiotowe jest postępowanie zarówno z powodu braku przedmiotu faktycznego do rozpatrzenia sprawy, jak również z powodu braku podstawy prawnej do wydania decyzji w zakresie żądania wnioskodawcy (wyrok NSA z 23 stycznia 2003 r. sygn. II SA 428/01, LEX nr 137801).

Mając na uwadze okoliczności sprawy oraz powołane powyżej uregulowania prawne stwierdzić należy, iż postępowanie z wniosku H. Sp. z o.o. złożonego w dniu 13 lipca 2010 r.

jest bezprzedmiotowe i w konsekwencji konieczne stało się, na podstawie art. 105 § 1 Kpa, wydanie decyzji o jego umorzeniu.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych orzekł, jak w sentencji.

Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 127 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji (adres: Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).

